

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCIV. — Wydana i rozesłana dnia 23. września 1902.

Treść: M 185. Oświadczenie dodatkowe do traktatu z dnia 3. grudnia 1873, zawartego między Monarchią austriacko-węgierską a Zjednoczonem królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandyi w przedmiocie wzajemnego wydawania zbrodniarzy.

185.

Oświadczenie dodatkowe z dnia 26. czerwca 1901

do traktatu z dnia 3. grudnia 1873, Dz. u. p. Nr. 34 z r. 1874, zawartego między Monarchią austriacko-węgierską a Zjednoczonem królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandyi w przedmiocie wzajemnego wydawania zbrodniarzy.

(Złożone przez obie strony w Londynie dnia 26. czerwca 1901; przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowane dnia 8. czerwca 1902; ratyfikację wymieniono obustronnie w Londynie dnia 25. czerwca 1902.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiario Nostro atque illo Majestatis Suae Magnae Britanniae et Irlandiae Regis in eum finem, ut stipulatio quaedam articuli undecimi tractatus de mutua maleficorum extraditione inter utriusque Nostrum ditiones die tertia mensis Decembris anni millesimi octingentesimi septuagesimi tertii conclusi mutaretur, declaratio additionalis die vigesima sexta mensis Junii anni millesimi non-ingentesimi primi Londini inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Oświadczenie dodatkowe.

Ze względu na to, że tak Rządy Austrii i Węgier, jak i Rząd Wielkiej Brytanii i Irlandii uznały konieczność przedłużenia terminu czternastodniowego, który ustanowiono w artykule XI tym traktatu z dnia 3. grudnia 1873, zawartego w przedmiocie wzajemnego wydawania zbrodniarzy między Najjaśniejszym Cesarzem austriackim, królem czeskim itd. i Apostolskim Królem węgierskim z jednej, a zmarłą Najjaśniejszą Królową Zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii, Cesarską Indię itd. z drugiej strony, podpisani pełnomocnicy umówili się, jak następuje:

Ostatni ustęp artykułu XIgo wzmiarkowanego powyżej traktatu zmienia się w następujący sposób:

„Zresztą kładzie się za warunek, by reprezentant dyplomatyczny państwa, o wydanie proszającego, w jak najkrótszym czasie, a najpóźniej w ciągu miesiąca, wniosł w sposób, postanowieniom artykułu IXgo tego traktatu odpowiadający, reklamując o wydanie uwięzionego, gdyż w razie przeciwnym ten ostatni zostałby puszczyony na wolność.“

Oświadczenie powyższe mieć będzie tę samą moc i obowiązywać będzie przez taki sam czas, jak traktat z dnia 3. grudnia 1873, do którego się odnosi.

Oświadczenie to będzie ratyfikowane, a wymiana ratyfikacji nastąpi jak najrychzej w Londynie.

W dowód tego podpisani opatrzyli powyższe oświadczenie swoimi podpisami i wycisnęli na nim swe pieczęcie.

Dan w Londynie w podwójnym wygotowaniu, dnia 26. czerwca 1901.

Za Austrię i Węgry Ambasador austriacko-węgierski

(L. S.)

Deym r. w.

Za Wielką Brytanię i Irlandię królewski wielkobrytański Sekretarz stanu dla spraw zagranicznych

(L. S.)

Lansdowne r. w.

Additional Declaration.

As it is considered necessary by the Governments of Austria and Hungary and by the Government of Great Britain and Ireland to extend the period of fourteen days fixed in Article XI of the Treaty for the mutual surrender of criminals, concluded on the 3rd December, 1873, between His Majesty the Emperor of Austria, King of Bohemia, &c., and Apostolic King of Hungary, on one side, and Her late Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland, Empress of India &c., on the other, the respective Plenipotentiaries, undersigned, have agreed that: —

The last paragraph of Article XI of the said Treaty of Extradition shall be altered as follows: —

„Provided, however, that he shall be discharged if, within the shortest time possible, and at the utmost within one month, a requisition for his surrender in accordance with the terms of Article IX of this Treaty be not made by the Diplomatic Representative of the State which requests his extradition.“

The present Declaration shall have the same force and duration as the Extradition Treaty of the 3rd December, 1873, to which it relates.

The present Declaration shall be ratified, and the ratifications shall be exchanged as soon as possible at London.

In witness whereof the respective Plenipotentiaries have signed the same, and have affixed thereto the seal of their arms.

Done in duplicate at London, the 26th day of June, 1901.

For Austria and for Hungary, the Austro-Hungarian Ambassador,

(L. S.)

Deym m. p.

For Great Britain and Ireland, His Britannic Majesty's Principal Secretary of State for Foreign Affairs,

(L. S.)

Lansdowne m. p.

Nos visis et perpensis declarationis hujus stipulationibus, illas ratas gratasque habere profitemur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes Nos ea, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes rathabitionis tabulas manu
Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus.

Dabantur Schönbrunn die octava mensis Junii anno Domini millesimo nonin-
gentesimo secundo, Regnorum Nostrorum quinquagesimo quarto.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes Gołuchowski m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus liber baro Riedl a Riedenau m. p.,
Caes. et Reg. Caput Sectionis.

Traktat powyższy obwieszcza się niniejszym jako obowiązujący w królestwach i krajach w Radzie
państwa reprezentowanych; mocą obowiązującej nabędzie on dnia 6. października 1902.

Wiedeń, dnia 17. września 1902.

Koerber r. w.

Spens r. w.

